

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÓDICH CATALANISTA

Any 8.—Núm. 349.—Dissape 20 d'Abri de 1907

PORTAVEU DE LA ASSOCIACIÓ CATALANISTA Y DEL CENTRE NACIONALISTA CATALÁ

CANDIDATURA DE SOLIDARITAT CATALANA

Tarragona

Gandesa

D. Joan Caballé y Goyeneche

Tarragona-Reus-Falset

D. Joseph de Suelves

Tortosa

D. Pere Montanyola

Valls-Montblanc

D. Manuel Raventós

Vendrell

D. Jaume Carner y Romeu

Barcelona

Circumscripció

D. Nicolau Salmerón

D. Joseph Vallés y Ribot

D. Emili Junoy

D. Francesch Cambó

D. Francisco Maciá y Llussá

D. Ildefons Suñol

D. Joseph Puig y Cadafalch

Arenys de Mar

D. Eduard Calvet

Berga

D. Marián Bordas y Flaquer

Castelltersol

D. Lluís Ferrer-Vidal y Soler

Igualada

D. Frederich Rahola

Manresa

D. Leonci Soler y March

Mataró

D. Trinitat Rius y Torres

Sabadell

D. Francisco Pí y Arsuaga

Sant Feliu de Llobregat

D. Laurá Miró

Terrassa

D. Amadeu Hurtado y Miró

Vich

D. Miquel Junyent

Vilafranca del Penès

D. Joseph Zulueta y Gomis

Vilanova y Geltrú

D. Joseph Bertrán y Musitu

Girona

Figueres

D. Joaquim Salvatella

Girona

D. Eusebi Corominas

La Bisbal

D. Juli Marí y Tey

Olot

D. Pere Llosas y Badia

Pulgcerdà

D. Eusebi Bertrand y Serra

Santa Coloma de Farnés

D. Joan Ventosa y Calvell

Torroella de Montgrí

D. Joseph Torres Sampol

Vilademuls

D. Manuel de Bofarull

Lleida

Balaguer

D. Felip Rodés

Cervera

D. Llorens M. Alier

Les Borges Blanques

D. Francesch Maciá y Llussá

Lleida

D. Joan Moles y Ormella

Seu d'Urgell

D. Joan Garriga y Massó

Solsona

D. Pere Milà y Camps

Tremp

D. Joseph Llari y Areny

Los nostres candidats

Son cinc los que en nostra província presenta la Solidaritat Catalana.

Ben coneixuts són tots ells per poder assegurar que no es la política lo que té de ferlos viure i prosperar, molt al contrari. Portantlos a l'alt lloc que ab tota seguretat los té de conduir la voluntat del poble, ne tenen de resultar forzosament perjudicats en sos interessos, en la propia salut y en sa tranquilitat. Tota mena d'estorsions tindrán de sofrir y, ben segur, que jorns ben amargs los esperan, defensant la causa santa de la terra. Es per això que ab ells estan los nostres cors, que darrera d'ells van los nostres pensaments, que en e's tenim ficsada la mirada.

Y's pot ben dir que l'integran en sa to-

talitat la Solidaritat Catalana, puig tots los partits hi estan representats com hi estan representades en ells totes les classes que donan vida y prosperitat a Catalunya. L'enlairat gentleman, lo noble y intelligent conreuador de nostra terra, l'ilustre juríconsult, l'infatigable comerciant, l'entusiàste jovent que ha nascut ja dintre d'un plè Renaixement, tot hi es en les nostres candidatures; laboriositat, joventut, riquesa, empenta y honradesa; en una paraula, tot lo que constitueix lo nervi d'un poble conscient, penyora indiscretible d'un èxit franch y sorollós.

Amunt los cors, amunt la terra, visca Catalunya y a votar cadascú en son districte al solidari, sia qui sia, vinga d'allà ahont vinga, sense duclar, sense temer, sense pensar ni un moment en la desfeta.

L'atentat contra en Cambó

Lo nou fet d'horror, perpetrat a Barcelona contra la persona del nostre estimat patrici y ferm paladí de la causa catalana, senyor Cambó, acaba d'arrencar de l'ànima del nostre poble, la protesta més enèrgica en contra del més barbre dels sistemes, qui als monstres ha creat dintre l'orde social d'aquesta Espanya tresbalserament decadent y infotunada.

La més refinada cruesa dels calificatius es poca pera que ab tota justesa s'arribi a expressar l'inmensa indignació d'un poble tan villanament ofès y castigat.

Barcelona, blanch de les ires y conjures de l'infenal centralisme espanyol, assatjada de tota mena de cavilacions y martiris què'l més selvatge dels instints pugui concebre, devant de tanta infamia y vilipendi, no pot quedarse pas inactiva y muda, conservant com conserva, clara y lluminosa, l'idea de la seva dignitat, del seu honor, del seu valer, car ella es lo cap y casal de Catalunya, d'aquesta nació de seculars avensos y d'història nobilitissima com cap altre n'hi hagi a la terra.

Es per això precisament, per aquesta noblesa y potència de l'esperit català, tantes voltes probada, que ab cinisme s'han atiat y s'aten constantment sobre Catalunya les hordes anàrquiques de la manera més grollera! Los excessos d'aquesta bestia dels set caps, aviat a la furia als atropellaments de tots los ordes de la vida, jamay serán pahits ni oblidats pels pobles dignes y de conciencia cabal, y sempre, sempre clamaran venjança en contra dels malefactors! ¡Caigui sobre ells eterna la maledicció!

Al protestar nosaltres d'aquest fet, atropelladament nos venen a la memòria tota una sèrie d'horrors que, vulgar que no, redressen lo nostre esperit, y l'armen de coratge, y li donen veu y centelleig als ulls, y brahó y ardidesa, per aixecarnos com un sol home demunt de tanta ruina, y estendre'l nostre clamor y fer sentir, devant de les nacions civilizades que'ns admiram, les nostres ganes, la nostre fam, la follia que'ns domina per reconquistar lo regne de la pau y del treball, que es noblesa de la vida dels pobles y dels ciutadans.

Com una corrent elèctrica de la pensa catalana, ab la seva paraula fogosa l'ha duta En Cambó de l'un extrèm a l'altre de Catalunya y fins d'Espanya, aquesta paraula d'assegadament que sent la nostra terra, aquest paladí de la nostra causa! Fet un apòstol incansable en Cambó may ha estalviat sacrificis de tota mena, y la seva acció eficàs y esplèndidament pràctica, ha despertat arrèu als adormits y ha donat increment y acert a la major part de les gestions de la causa noble de la descentralització espanyola, de quina si se'n veuen ja les llums y se'n senten los espatecs dels que Ell mateix n'ha sigut víctima!

Aquest es lo crim, lo gran crim de Catalunya! Aquesta es la malifeta del paladí català en Francesch Cambó! Lo desordre d'un Estat podrit moralment, la més selvatge atonia d'un Estat narcotisat pel desgast de les passions, ha deixat en mans d'un escamot vilissim les armes ofensives de l'aplaçament y del càstich. Castich y aplaçaments que Catalunya y que Espanya plora avuy ab santa noblesa y resignació, y que demà, Deu sap! com pot plorar!

Protestem del fet, protestem del crim contra Catalunya, contra Barcelona, contra la persona del nostre leader, lo martri En Francesch Cambó, quel protestarne no es altre cosa que cantar la nostra dignitat y noblesa y llençar a graps tota mena de desprecis a la cara dels farsants, dels selvatges de brusa y de levita.

La revolta

Ja ho havia dit ben bé la vidència del poeta que, no n'era morta, que tan sols dormia. Ja despertarà quan l' hora ne索ne, quan l' hora ne sia!

¡Y tant! si's desperta! ¡Y tant! si's revifa!

Si'l malaguany Balaguer (qui infundi en nostra ardia joventosa l'esperit de la revolta; que ab ses patriòtiques cansons enardi's nostres cors encenent la flama del més sant dels amors; l'amor a la Patria, contantnos fil per randa llurs glories gestes y ses amargues tribulacions). Si'l malaguany Balaguer, repetim, ha gués pogut assistir al miting de propaganda Solidaria que tingué lloc a Mora d'Ebre'l dia 7, al veurer la viventa realitat dels seus bells somnis de poeta y de patriota, s'hauria, ab les mans crispades y convulsives, atansat als llavis la lira d'or que pols tan ardentament en sos mellors dies y rubrintla de petons, l'hauria regada ab llàgrimes de goig del fons de l'ànima.

¡Ah! si quant en Balaguer, com nin jocar, anava saltant pels pichs enesprats d'aquesta nostra terra, descapellant corrales y aplegant fulles velles de nos tres oblidats arxius, los eterns detentadors de les sagradas llibertats de nostra Patria haguessin sospitat l'importància y la trascendència de les seves entremaliadures de nin rebech a tota tirania, no l'haurien enllennit y amnyagat per endolcir llurs aspereses y domenjar llurs rebequeries. Clar que per nosaltres era un somniador y pels d'allà dalt una imaginació loca y cap cuidado's hi inspirava; més, l'ensendemà foren cuatro locos; un xic més ensà, legió de locos y separatistes; y per fi, ni separatistes ni locos; sinó, senzilla y llògicamente, catalans y espanyols, cada dia més espanyols; més, també, cada dia més catalans, cada dia més decidits a fer prevaldre's dictats de nostre conciència catalana, a rebutjar ab dignitat y energia tota imposició forastera, y més decidits que may a imposar lo regoneixement de nostre dret a la vida com a poble y a fer respectar la nostra personalitat.

Ahir, quan en Clavé cantava, *Fills de la terra catalana, avans morir que ésser esclaus!* les oligarquies caciquistes, pensaven: mentres tu entretens al poble ab dolsos o aspres cants, nosaltres ab los lligams del cacicisme, ls tindrem eternament esclaus de la nostra sobiran voluntat.

Avuy, quan a Mora d'Ebre, los bons fills d'aquesta vexada Catalunya feyen la presentació del genuí representant què'l poble s'havia designat, sense tenirhi art ni part los cacichs màczims de la vella política, ni sisquera's estira-cordetes que d'assí estant los ajuden en l'innoble tasca d'endogalans, exclamaven plens de santa indignació, prescindint del cant, *Fills de la terra catalana, avans morir que ésser esclaus!*

¡Ah! si l'inmortal Clavé, l'músich poeta, hagüés pogut armonisar lo ritmich bategar d'entusiasme patriòtic d'aquella multitud de cors, quin himne n'hauria pogut compondre!

Allò si que era l'impressió d'un himne vivent, nascut ab veres ansies de llibertat. Y les notes més culminants d'aquest himne, les hauria pogut sentir ressonar en tò creixent per tota aquella rica ribera y la terra alta, de poble en poble saltant per conques y afraus.

Més o menys penosa, devant d'aquests fets, qui pot negar què'l poble català està verificant constantment una gloriosa y in-definida Ascenció?

¡Amunt los cors!

V. ESTRÉM.

Una línia marítima entre Palma y Tarragona (*)

Tots los diaris d'avui d'aquesta plassa parlen d'una conferència tinguda ahir entre l'administrador de Correos de Palma y'l director de la Companyia Isleña Marítima per mirar de que dita companyia s'encarregui del servei setmanal que per indicació de la Cambra de Comers de Tarragona y a proposta del diputat senyor Nogués acordà establir lo govern quan se discutiren los pressupostos d'aquest ram.

Això m'ha portat a indagar entre's bens amichs que en aquesta plassa tinch, alguns d'ells ben coneixedors de nostra Tarragona, sobre la conveniencia y beneficis que aquesta nova vía de comunicació podrà reportar als dos pobles, principalment a nostra ciutat y pobles del seu camp.

Que les vies de comunicació sempre son favorables pels pobles treballadors, això no crech que hi hagi ningú que ho duipi; així es, que crech tampoch se duptarà dels beneficis que aquesta nova vía pot portar si's té en compte'l carácter dels dos pobles que ha d'unir.

Lo que més surt d'aquest port cap a la Península, son: taronja, llimona, tossinos, carbó, palma, oliva, esparrat, atmetlla, arrós, mongetas, etz., alguns de quins articles sens dupte, n'es bon consumidor Tarragona y es una verdadera llàstima que ara tinguin de desembarcarse a altres ports, com també ho es, que no puguin arribar fins a Palma, entre altres productes, nostres sabroses fruites tendres, per lo difícil que avuy se fa l'exportació.

La nova línia proporcionaria a alguns de nostres industrials la relació directa ab los consumidores de sos productes, com per exemple, les farines que avuy no poden competir ab les de Barcelona per lo cart dels transports, y altres com los vins, avellanes, etz., que en aquest moment ni temps tinch d'anomenarlos.

Y si a això afegim a que nostre camp té poblacions industrials que per enviar sos productes a les Balears se veuen precisades a embarcar a Barcelona, se comprendrà lo molt convenient y necessari que resulta aquesta nova línia, per lo que crech que les entitats econòmiques de nostre poble han de posar en joch tota sa influència pera que aquest nou servei siga prompte un fet, y dich això, perquè segóns se desprén de l'informació dels diaris d'avui, l'*Isleña* no està disposada a presentar aquest nou servei sols si la subvenció es prou pera cubrir los gastos que li ocasioni.

Si's té això present, se veurà la necessitat de posarhi tota l'atenció, puig si en los pressupostos consta consignació per aquell servei, no hem de permetre que perquè una companyia no li vingui bé, ja per no serli convenient als seus interessos particulars, ja sigui pel que sigui, Tarragona hagi de quedar sense aquest nou servei tantes vegades reclamat.

Crech que a Espanya hi ha més d'una companyia que acceptarian aquest càrrec.

A. B.

Palma de Mallorca 13 d'Abril de 1907.

Meeting al Plá de Cabra

Diumenge passat se celebrà a l'important vila del Plá de Cabra lo meeting de propaganda electoral a favor del candidat solidari nostre bon amich don Jaume Carner.

Per los llasons de ferma amistat que'n lligan ab lo *leader* del catalanisme al Plá de Cabra, don Joseph Compte y per haver sigut aquella vila una de les en que l'Associació Catalanista de Tarragona hi sembrà en un meeting la llevor catalanista que tant bons fruits ha donat, eran molts los que teniam ganes d'assistirhi y així no es estrany que diumenge's reunissin al Plá bon nombre de catalanistes de Tarragona.

L'animació era extraordinaria, lo desitj d'escoltar als oradors va acoblar a l'hermosa vila una gran gentada, del Pont d'Armentera, de Valls, de Santas Creus, de Vilarrodrona y sobre tot de Figarola, quin poble's trasladà pot dirse en massa al Plá.

Eran dos quarts de quatre que s'oviraren los dos automòvils que conduian al senyor Carner y acompañants, tributant-

(*) N. de la R.—Segons nostres notícies, lo govern està disposat a donar un suplement de subvenció, ademés de la quantitat consignada en pressupost, pera l'establiment dol vapor corrèu entre Palma y Tarragona. Per altre part, l'*Isleña* té interès en quedarse ab aquest nou servei. Es de creure, donchs, que aquesta darrera millora tindrà realitat pràctica aviat.

se al futur diputat per lo districte, una ovació entusiasta quant posà peu a terra.

Tot seguit començà'l meeting, que's celebrà ab un local perfectament disposat y adornat ab escuts y banderes catalanes, produint bell aspecte, sobre tot la galeria plena d'hermoses senyeres y Senyoretas, que sentian ab entusiasme diferents vegades exteriorisant l'exposició de les idees salvadores que encarna la Solidaritat.

Parlaren devant d'una concurrencia que omplí'l local, a vessar, los Srs. Compte, que feu d'un modo admirable la presentació del candidat, yls Srs. Vidal, del Vendrell, Bernabé Martí que parlà en nom de l'*Associació Catalanista de Tarragona* y de Lo CAMP, Balmes, Rendé d'Esplugues, Ribé, Roig y Pruna, y conclagué l'acte'l magistrat discurs del candidat don Jaume Carner.

Es impossible fer un extracte dels discursos pronunciats. Tots ells tingueren per fi, fer remarcar lo funest que resulta pera's pobles lo centralisme y'l caciquisme y enlairar l'esperit de germanor que representa la Solidaritat.

Més de dues hores durà'l meeting y a fe que'l trobarem curt. Donava goig sentir l'exposició de doctrines feta ab tanta eloqüència, y més goig encare remarcar l'entusiasme ab que eren rebudes per la concurrencia.

Sortirem del Plá encantats de la grandiositat de l'acte que s'havia celebrat y més encare de l'exquisida amabilitat ab que foren rebuts y agassajats los tarragonins. La casa de nostre distingit company don Joseph Compte nos serví d'explèndit hostatge a tots, per lo que, encare que ofenentlo segurament, aprofitèm aquesta ocasió pera significarli a n'ell, a sa gentil esposa y a sa senyora mare, nostre més sincer agraiament.

ELECTORESQUES

Bullia tot. Bullia'l districte, les carretes, los secretaris, los alcaldes, cacichs y caciques de tota mena, bullían los electors y fins bullian les electores.

—Pare—deya una noya grassollona ab una cara de poma roqueta que fins lo seriós escriptor que firma aquestes quatre ralletes, ab tot y no serhi aficionat a les fruites de discordia, li hauria pegat tres mossadetes—es guapo'l candidat, tindrà que votarlo.

—Y naturalment que sí—afegia la mare d'aquella hermosura savorosa—s'ho meix, veritat Tobias?

Lo digne elector interpelat reflexionava y no li faltava rahó; era home molt ficat en coses de política; feya anys y panys que votava y feya votar y encare no s'havia donat lo cas d'haver recaigut la seva profecció en un mateix candidat dues vegades.

—En Tobias no repeteix—exclamava la seva muller ab cara disgustada.—Sempre mudèm de diputat! Això de coneixer cent vegades cares noves, no'm va.

—Ja veurás, Ramona, com que ho manaxis don Nicolás; jo, prou li dich que això no pot anar; ell s'escusa ab lo governador y me'l porta a casa. Són gent tan cumplimentosa aquests pretendents.

—Y tot s'ho donan entenent; sou massa tons.

—Aquest será mellor.

—Quin, lo solitari?

—No, dòna; aquest que vindrà'l divenires ab don Nicolás. Sembla que's home de molta influència.

—No, pare; jo vull lo solitari.

—Déixat de solitaris. Ahont van aquesta gent; si'm deya don Nicolás que van contra's que governan; ves com pot ser això.

—Donchs, jo vull lo solitari.

—Y per què, Roseta?

La Roseta's queda parada. No ho sab perquè'l preferix a l'altre, però sense saberho, sense pretender d'averiguar la causa de la simpatia que la porta cap a n'ell. lo vol, hi pensa y'l cor se n'hi va darrera.

—Per què, Roseta?

—No ho sé, pare.... es de la terra—contesta després de rumiar una bona estona.

Lo pare no s'acaba de convencer, però's coneix que la sencilla explicació de la doncella li ha produit efecte.

—Es de la terra—repeteix En Tobias.—Es una rahó, es una rahó. Però si'l votava, què diria don Nicolás?

—Què vols que diga?—pregunta la Ramona.—Té compte, què't menjará.

—Menjarme, no; però podrà rebrer. Figurat si'l governador se'n enterava.

—Cá, home; don Nicolás sense diputat es a l'olla; que vols que fassi tot sol? Una llumanera sense blé.

—Y, que vol dir, solitari?—pregunta la

Roseta.

—Solitari? Solidari, dòna.

—Bé, tant se val.

—Vol dir que... no ho sé, al just, que vol dir aquesta paraulota tan estranya.

—Ja t'ho diré jo que vol dir, Roseta—respòn la mare.—Vol dir un home que escombra.

—Un escombrayare?

—Un home que neteja; ja ho sabs que la netedat es una gran cosa.

—Prou, prou.

—Ja ho sentiréu avuy; lo vostre candidat fa un miting.

—Y que's un miting?

—Va, noya, noya. Preguntas massa; dèu volgut dir xerrar, molta xerrameca; això que feu vosaltres, dònes, quan se'n arrepleguen unes quantes. Vinga enraonar y al capdevall, no res.

—Donchs, mira, Tobias; així es com se fan los partidaris; desenganyat, que la gent, parlant, es com s'entenen. Ben difèrent, de quan venen los que porta don Nicolás que se'n van pels recòns del poble de por que ningú'l vegi y allá tractan de vendrens o comprarnes com si fossim coriderets, anyells o tossinos.

—Si, pare, io tením de votar, que's de la terra.

Aquesta es la paraula. *Es de la terra*. Paraula que entent tothom; *es de la terra*. Y són les dònes les primeres que s'han fet seva aquesta idea, les dònes que obren per impuls, que pensen ab lo cor, no reflexionan... Y va seguint la menudalla y'l grans y's vells y tots... *Es de la terra*.

—Vaja, Tobias, me sembla que la noya no podia parlar més clar.

En Tobias se grata les aurelles.

—Veurem, veurem que dirán. Avuy predican a la plassa.

—Qu'en venen d'altres?—pregunta la doncella.

—Tota una colla de forasters. No sents? La gent ja baixa; deuen anar a rebre'l solidaris.

Mare y filla s'alsan y van al balcó, de ahont s'ovirava un bon trós de carretera. Tot lo poble havia anat a veurer l'arribada y una música romp en aquell moment ab una marxa triomfal; bombo y platerets feyan lo gasto ofegant piadosament les trompetes y'l clarinets que estaven en competència y en completa contradicció, també, ab tots los principis musicals. L'aplech podia serho solidari, emprò la solfa no ho era. No obstant, hi havia excusa; l'entusiasme era imponent y tots los artistes se fiscavan ben poch en lo que tocaven y'l músich major, menys encare, car sa batuta no marcava més que un punt, lo punt de la carretera ocupat per les tartanes solidaries.

—Visca la Solidaritat!

—Visca....a....a....a....!

Y's para la música y's paran les tartanes y baixan los expedicionaris.

—Ahont es lo candidat. Alsèulo que'l volèm veure—crida un entusiasta.

—Que visca'l candidat! Un visca aixordador fa tornar sort a un tísich de quart grau, que fins assegurava que sentia'l trepit de les animetes.

Lo candidat aprofita l'ocasió; imita Sant Pau, pujant d'alt d'una pedra. Una aclamació inmensa saluta la pensada del futur diputat y la música toca altra vegada. La comitiva emprèn la marxa y'l candidat, voltat de tots los notables, baixa de l'improvisat sitial y's dirigeix cap a la plassa, que aviat s'omplena de gom a gom.

Lo senyor arcalde, ministerial per esencia, per presència y per potència, declara que no pot permetre l'acte, que pot haver-hi alteració d'orde, que ell no pot, que no vol, que no...

—Cap a l'hora d'en Fleudi, diu una veu y cap a l'hora se'n van.

Comença'l miting y'l oradors se'n pujan dalt d'un cadafalch improvisat. La gent s'empenyan y tots procuran arreplegar los mells setis, arop, ben arop del candidat, per poguel veurer de fit a fit; fins n'hi han que s'estranyan de trobal tal com es; esperavan que portés quatre ulls, o bé dos nassos, tres aurelles.

—No'l coneix, diu un.

—Sí, home, que l'has de coneixer. Es così d'en Pere.

—Ah! Lo Pere de la cantonada?

—Si, home, sí. Es de casa.

—Es de casa, es de casa, repeteixen tots a l'unissó.

—Es de casa. Serà'l nostre diputat. Visca'l nostre diputat!

—Visca!

Se torna a reproduir la gran cridoria. Mentrestant s'assenten los oradors y s'entaula una gran discussió darrera de la presidència.

—Avuy t'estrenas, Pepe.

Lo Pepe, un senyor alt, sech, que porta ulleres, se torna roig y groc y fins li cahuen les ulleres.

—Jo, parlà?

—Sí, avuy es l' hora.

—Si'm matarán, si parlo—diu ab tremosa veu en Pepe.

—No hi há més, avuy te toca.

—No pot ser.—En Pepe s'esclama, protesta, gesticula però a la fi'l fan callar.

Lo president s'alsà.

—Poble de Bonella! Ja ha arribat l' hora! Ja som aquí! Ja ho veieu! Portem un canidat de casa.

—Que visca'l nostre diputat! criden tots los concurrents.

—Si; poble de Bonella! Lo vostre diputat! Vosaltres ho acabèu de dir, l'acabèu de proclamar. Ell tindrà'l gust de dirigir-vos la paraula y ell vos explicarà les causes, les rahons, lo fi, la....

—Que visca'l nostre diputat! Visca!

—Ja ho sabèu. Ara pendrà la paraula'l senyor Pepe Llobet de Vilapluga.

—Pos, que la prengó, diu un oyent.

Lo senyor Pepe no s'alsà, les cames se li han glassat y's negan a sostenirlo. Hi há un moment d'expectació.

—Que parlo aquest senyor Pepe, diu la mateixa vèu d'avans.

Y'l senyor Pepe s'avansa com impulsat per un màgic ressort, una mà al darrera com guardantse d'un secent pessich que l'obligués a saltar pel demunt de la barana y l'altra mà ben estesa signant al poble; los ulls tancats, la boca oberta.... la pensa sense un mot.

LO CAMP DE TARRAGONA

segona part, foren d'una factura magistral y adientament això esperar de vostè molt y molt.

Del pianista senyor Laporta no'n podèm dir gairebé res, perquè reduït al paper de companyant y ab un piano no gaire bò, ni ell tingue lloc de demostrar ses aptituds, ni nosaltres, per tant, occasió de pederloshi criticar. Si ns hi haguessim atrevit, per no trobar-nos en aquest cas, ja li hauríem demanat que hagués tocat quelcom a piano sol.

En fi, com de tot lo susdit se pot jutjar, l'impressió que del concert traguerem fou forsa agradosa y ab lo convenciment de que si una altre vegada tenim occasió de sentir a en Serra Roxlo, sentirem ja a un gran mestre en l'art de tocar lo violí, instrument prou difícil y que malgrat lo molt conegut que's, prou veiem que són comptats los quèl dominan. En Serra, donchs, serà un d'ells ab una mica més d'empenya que li dongui, ja que ha hores d'ara, ja casi ho arriba a fer.

Notarem que's sonidos que llensa'l violí no tenien la sonoritat deguda a la bona marca del instrument y a la forsa de l'executant, lo que havia d'ésser, degut a que les bambolines se menjaven bona part d'ells. Això fóra evitat per l'avenir, posant una petita plataforma en lo bell mitj del prosceni damunt de la que's pogués posar lo concertista, donant d'aqueix modo, tot lo raig dels sonidos a la sala d'espectacles y fent que's les que escoltan fruissin la meitat més de la bellesa dels mateixos.

Acabarem felicitant a la Junta d'espectacles de l'Atenèu perquè's preocupa de debò, de donarlos com es menester, procurant que sigan dels que enlairan y des perten els bons sentiments, a l'ensembs que per lo bon art educan de debò al nostre poble, que no n'esté pas sobrat d'educació y d'educació artística, plenament faltat, y demandan als senyors Serra Roxlo y Antoni Laporta, que se'n recordin de Tarragona y que vingan altres vegades a fer nos passar ratos tan deleitosos com lo del diumenge a la nit, per quin los felicitèm choralm, desitjantloshi una vía ben ample y rublera de felicitats en lo desenvolupament de llurs carrees artístiques.

EMPORI

Quadern de Febrer, de 1907.

La serietat y escayensa d'aquesta publicació, portada a terme per autors, editors ab un amor digne d'imitarse, es la prova més palesa de l'intelectualitat del nostre poble.

Lo sumari més summaríssim dels treballs d'aquest segon quadern n'es la prova, devant y tot de l'allau de les publicacions que arreu volen y s'escriuen.

Empori, es una especie de patriarca de l'intelectualisme que impasa respecte fent sentir sa vèu y dient veritats que's perdrien, sens prodigar-se.

Aristotil, Beethoven, Pietro Bembo, Saavedra Fajardo, Unamuno, Schumann, hi són bellament estudiats en *Empori*, per altres tants autors que's recomanen, apart y tot d'altres substancials treballs de que donarem compte.

Lo Pare I. Casanova, cultíssim Jesuita y notable escriptor, en les planes d'*Empori* hi comensa l'interessantíssim estudi literari sobre la *Poetica d'Aristotil*, que ell ha traduit del grec. En la seva *Introducció*, composta de set articles, ab un plan altament didàctic, va estudiant y fent clarificies sobre'l text d'aquell geni de la grecia, qui després de tants sigles adocrinaria la nostre Catalunya, sedenta de nutrició y de vida. Veyéume sinòls anunciacions d'aquests articles del P. Casanova: *Rahó de traduir la Poetica. Caracter del llibre d'Aristotil. Text actual de la Poetica. Pla de tota l'obra. Esplanació probable del segon llibre. Clarificies de la doctrina del segon llibre. Definició de la Comedia. Conclusió*.

Mestre Felip Pedrell, honra de Catalunya, y'l més filosop y més critich dels nostres critichs y filosops musicals, estudi en *Empori*, *La X Sinfonia de Beethoven*, no duta a terme feliz per l'admirable autor. Pedrell, com en tots los estudis seus, investiga y s'agombola dins l'anàlisi, mostrantloshi eruditissim com lo qui més.

Zanné, l'affectat sonetista, fa parlar en català, sis bellíssims Sonets, del Cardenal Pietro Bembo, que no semblan pas traidius.

En Joseph Martí Sabat, acaba l'important estudi que sobre la personalitat intel·lectual dèu Saavedra Fajardo sa comensor en lo primer quadern d'*Empori*. No cal

dir més que aquesta secció d'estudi sobre'l *Vells polítics espanyols*, ha sigut en *Empori* iniciada ab un treball y personalitat, sobre quins horitzons s'ha fet llum y clarianes que calien.

Les campanyes de Rosselló y Catalunya (1793-1797), es una robusta monografia documentada que fa honra al seu autor y a nosaltres, desde'l senyor G. Desdeveses du Dezert, professor de l'Universitat de Clermont Ferrand.

En Rafel Marquina tracta de la personalitat d'Unamuno sobre la visió de Barcelona, al venirhi y parlarhi.

Schumann, es objecte d'un bell estudi que en Manel de Montoliu fa sobre l'*Evolució de la música moderna*, ab no gens escassetat de coneixements y ab un gran atinament d'obbservació.

Sis hermosos grabats ilustran lo treball d'en Raymón Caselles sobre'l *barrocs de Barcelona*, en quina *mirada retrospectiva*, que constitueix lo segon article de l'estudi, s'hi inclouen aquests punts: *Decadencia artística y augment general. Lo privilegi de l'Emperador Carles V. als pintors de Barcelona. Pèrdua de la nostra antiga hegemonia piciorica. Lo privilegi de Felip II. Qüestions entre Retaules y Cortines. Disposicions municipals pera dirimirles. Lo llurriquerisme triomfant*.

La nutridíssima secció de *Les Revistes*, d'ahont *Empori* extracta o n'inserta lo més granat, dóna compte d'una vintena de publicacions entre catalanes, castellanes, franceses, italianes, haventhi, a l'ensmps, tota mena de finalitats del món intelectual, jatria de publicacions literaries, musicals, polítiques, d'història y cultura eclesiástica, economia, sociologia, etz., etz., quines planes acrediten de valent, lo nostre *Empori*.

Coses assenyables, són una sèrie d'articles escayents y d'interès per nosaltres, de coses marcadament a assenyalar.

Es indubtable que *Empori* es la publicació catalana d'horitzó més plè y expansiu, sanament moralisadora y més pregonant adoptada a les necessitats del nostre moment històrich de Catalunya.

Roma.

Guardèuse'l cartell per gloria vostra, lerroixistes que ningú vos envejará per tenir tant altissima honra.

Es inusitat lo moviment que s'ha observat en aquesta capital, aquests darrers dies, en motiu de les eleccions. Una nota hi hagué que no deixa de ser causa de satisfacció pera tothom, lo reaccionament de la gent rebutjant la fatídica candidatura Lerroux-Mayner que ningú vol. Morts han tingut ocasió de vèuren pels carrers d'estripades bona quantitat.

Encare hi há vergonya.

Lo projecte d'editar les obres del gran rey En Jaume I lo Conqueridor, ab motiu de son septè centenari, va seguir un curs ben falaguer y tenim seguretats de que serà un èxit esplendorós, portant a gran altura lo nom de Tarragona.

Continua fent de les seves lo ditzós vent, assot fa temps de la nostra terra, empenyat en assecar la poca o molta humitat que una pluja vergonyant hi ha deixat caurer y si aviat lo temps no's decideix a plourer de veritat, augurèm un estiu que serà de trista recordansa.

Com que lo primer que s'aixuga són los carrers, aquests estan intransitables, fentse necessària la represa de mangues que molt nos temem que no sia possible, puig sembla que tampoch dèu sobrar massa aigua.

Y ab ocasió d'això, fariam una pregunta al senyor batlle. ¿Com està l'assumpto de l'aigua? La proposició, ben encertada de l'Alcaldia, referent al nomenament d'una comissió dedicada exclusivament a la portada del líquid imprescindible, fa o no fa via?

Molt convenient seria que no's deixés dormir ni un instant aquest assumptu de importància tan capdal. A més, que'n consta quèl senyor Prat està ben decidit a portar a bona realisació l'esmentat projecte, pera quin pot comptar ab lo nostre apoyo incondicional.

Lo dimecres d's questa setmana passà a mellor vida, després de llarga y greu malaltia, nostre apreciable amich lo senyor D. Joseph M. Ricomá, del comers de aquesta plassa.

Era'l finat persona de tracte afabilíssim y estimat de quants tingueren lo goig de relacionarshi.

En l'acte d'enterrament del malagueñat senyor Ricomá, quedaren ben patentisades les mostres d'apreci y estímul de que gosava'l difunt.

A la seva apreciable familia reiterèm nostre més sentit condol, desitjantloshi una resignació ben cristiana pera alleugerar en lo possible la pena que's embrassa.

E. P. D.

Es molt probable que en lo Teatre principal (Atènèu de Tarragona) s'hi dongui aviat una representació de l'obra d'en Rusiñol *La Mare* per la companyia de Romea.

Nos plauria que's confirmés.

Lo pare de nostre bon amich D. Joseph Domingo, farmacèutich de S. Joan de les Abadeses, deixà d'ecsistir després de llarga malaltia, l' dimecres de la present setmana.

Sentim com a propia la pena que affligeix a la nova família Domingo Abelló desitjant que Déu los hi condeixi forsa anys de vida pera resar per l'ànima de difunt.

Demà es la diada de nostre fira anyal. Com vé suculent de molts anys, aquesta se redueix a unes quantes tantes de quincalla y joguines pera les criatures. Ab aitals *atractius*, no es facil donchs quèls forasters se decideixin venir a visitar la nostre ciutat.

—Neurastenies.—Neurostèogeno Supergranes.

Aquesta tarda, en l'hermos teatre del Patronat de l'Obrer tindrán lloc sessions de cinematògraf a les 4, 5, 6 y 7 y quart, finalisant totes elles ab lo magnífich quadro «Lo bon escarcellers», lletra d'en Manuel de Montoliu y música del mestre Lambert. Si exhibiran interessants pel·lícules.

Pera comoditat del públic, s'avverteix que hi haurà gran puntualitat en les hores senyalades.

Emulsió NADAL Mellor que Scott y similars: Unica ab 50 per 100 oli bacallà tot assimilable. Usant oli sol, se tolera mal y perd vies intestinals. Reconstituyent nens, adults, vells; consunció, convalecències, clorossis, embaràs, lactància, tòs, tisis, escròfules, ràquitismes, anèmia. Certifican eminent doctors Col·legis Metges y Farmacèutichs.

MEDALLA DE PLATA

Xarop Hipofosfits NADAL Tònic reconstituyent, estimulant. Hipofosfits cal, estricrina, ferro, manganes, quinina, cosa, cuasina, neurostíca (fòsforo orgànic), formiat cosa.—Anèmia cerebral, enfermetats medulars, astenia muscular; activa digestia, deté caducitat organica.

MEDALLA DE PLATA

Glimina NADAL Antidiabetich infalible de «Limas de mar». Demà neu literatura.

Major, 14.—TARRAGONA

TAQUIGRAFÍA

S'obrirà un nou curs lo dia 1er de Maig pròxim, baix la direcció de'n Lluís Arís, Armaña, 3, 2, 2.^a

Llissòns alternades.

Als tres mesos: pràcticas de velocitat.

CLÍNICA Y CONSULTORI

PERA LES ENFERMETATS DE LA DONA

Vies urinaries, Cirugia operatoria y parts

BAIX LA DIRECCIÓ DEL

DOCTOR RABADA

Ex-intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex-ajudant de la Polyclínica del Doctor Fargas y Metge de les Cases de Socors de Barcelona.

Consulta: De 10 a 12 y de 5 a 7.—Pera obrers, pobres, franca, los dilluns, dimecres y dissabtes de 12 y mitja a 1 y mitja.

Rambla de Castellar, 31, principal

Senyors Propietaris

Si desitjeu planter d'ametllers empeltats ja, de les millors classes y de prèus molt econòmichs procedents de la província de Lleida, dirigiu-se al Sr. Joseph Illa, Comte de Rius, n.º 11, 1.er

Donya Carme Figuerola

VIUDA DE PERPIÑÀ

ESPECIALISTA EN PARTS

Ex-alumna de l'Hospital de Santa Creu, de Barcelona, ab dos anys de pràctica en dit benèfic establiment, ofereix sos serveys.

Rambla de Sant Joan, 56, entressol

NUBES

Fan falta noyes per treballar en la confecció de nubes. Podrán treballar a sa casa.

Pera informes: Unió, 11, Tintoreria.

Tallers d'Arts Sumptuaries

— DE —

FRANCISCO CASANOVAS

SUCCESSION DE FÉLIX RIBAS

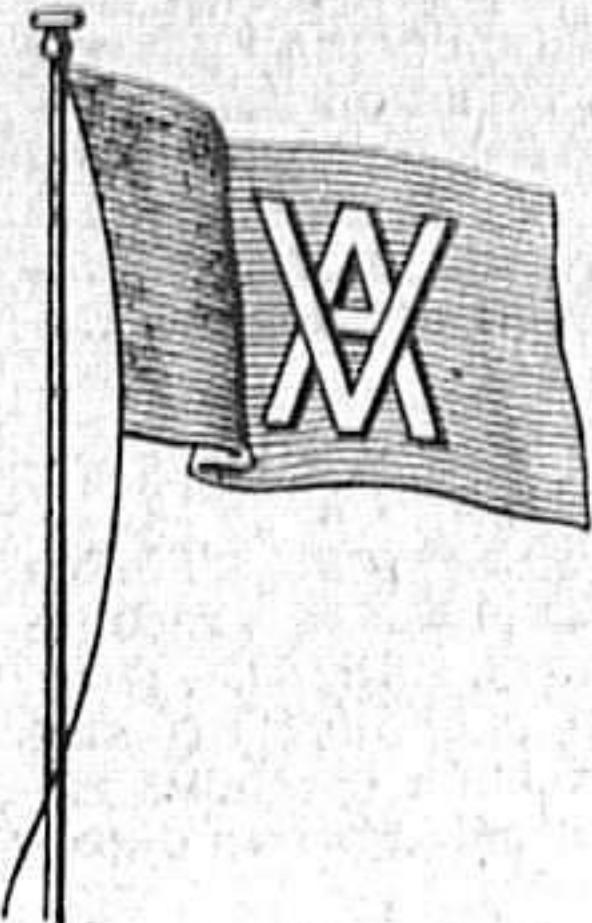
Carretera de Castelló.—TARRAGONA

Se construeix ab perfecció tot lo referent a Arts sumptuaries.

Projectes y presupostos detallats de les obres que ho requereixin.

TARJETAS DE VISITA

Impremta Sugrañes

LÍNIA REGULAR DE GRANS VAPORS

IBARRA Y C. S. en C.

SEVILLA

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Almería, Málaga, Cádiz, Sevilla, Huelva, Vigo, Villagarcia, Carril, Coruña, Ferrol, Gijón, Santander, Bilbao, Sant Sebastiá, Pasajes, Bayonne, Burdeos y Nantes.

Servey rápit eventual pera'l Nort d'Espanya, ab escala en los ports de Valencia, Alacant, Málaga, Cádiz, Sevilla, Vigo, Coruña y Santander. S'expedeixen coneixements directes pera Ayamonte, ab trasbord en Huelva als vapors **La Activa**. S'admet càrrega y passatgers a preus reduts.

Sortirà d'aquest port lo pròxim dijous lo magnífich vapor espanyol

CABO ESPARTEL

de 1.230 tonelades, admetent càrrega y passatgers pera'l ports nomenats.

Son consignatari D. MARIAN PERES.

NEURASTENIES clorosis, debilitat general, anemia

se curen radicalment ab l'ús del
NEUROSTEÓGENO SUGRAÑES
EN TOTES LES FARMACIES

Sastrería y Camisería d'en

VICENS BRELL

NOVETATS de la temporada d'hivern en Sastrería, Camisería y Corbateria.

DEPÓSIT d'ornaments religiosos dels **Fills de Miquel Gusí**, de Barcelona.

DEPOSIT de l'acreditada sombreria de la casa **L. Trinchet**. Especialitat en los de teula y copa.

Se confeccionen tota mena de trajes y pesses pera senyors eclesiástichs.

Comte de Rius, 23 y Rambla de Sant Joan, 57

DR. SASTRE Y MARQUÉS HOSPITAL, 109.—BARCELONA

Pastilles calmants de la tos del Dr. Sastre y Marqués.

VI d'ostres del Dr. Sastre y Marqués, lo mejor dels tònicshs.

Sucré vermifrich del Dr. Sastre y Marqués, preciós remey pera espulsar los cuchs.

Essència febrífuga del Dr. Sastre y Marqués, contra tota classe de febres.

Denticlina del Dr. Sastre y Marqués, és la salvació segura dels nens en tots los accidents perillosos de la dentició.

Conservador de la boca del Dr. Sastre y Marqués. Ab aquest preciós remey s'eviten totes las malalties.

Pera tenyir lo cabell no hi ha res com la tintura del Dr. Sastre y Marqués.

Casa especial en Axarops medicinals dosificats

AYGUA NAF SE RRA

EXCELSER

En Llanas ven uns paraiguis de semi-seda y cutó, de color inalterable y teixit tantíssim bò, que resisteix tota proba al devall d'un canaló. Ademés, també té uns vanos ab pintats tan rebóns, que ni Rafael ni Murillo los podrían fer melló, aproposit per regalos; causan gran admiració. Trobarán també sombrillas y un gran assortit de bastòns, parassols de totes menes que són molt barato y bons. Mellor dit: no hi ha cap casa en tan bonas condicions.

26.—Comte de Rius, 26.—TARRAGONA

Lo Camp de Tarragona

SETMANARI CATALANISTA

Redacció: Carrer Méndez Núñez 6, baixos. Administració: Rambla de St. Joan, 39. Llibreria y Centre de suscripcions de D. Sadurní Ginesta.

Preus de suscripció

Tarragona, trimestre.....	1'50 pta.
Fora.....	1'50 »
Extranjer	2'0 »
Número d'avuy.....	0'15 »

De venda en lo local de l'Associació Catalana, carrer de Méndez Núñez, 6 y en la esmentada Llibreria.

Anuncis a preus reduts

Serveys de la Companyia Trasatlàntica

Linia de Cuba y Méxic.—Lo dia 17 de Abril sortirà de Bilbao, lo 20 de Santander y'l 21 de Coruña lo vapor

ALFONSO XIII

directament pera Habana y Veracruz. Admet passatge y càrrega pera Costafirme y Pacífich ab trasbord a Habana al vapor de la línia de Venezuela-Colombia. Combinacions pera'l litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Linia de Nova-York, Cuba y Méxic.—Lo dia 26 de Mars sortirà de Barcelona, l'28 de Málaga y'l 30 de Cádiz, lo vapor

ANTONIO LOPEZ

directament pera Nova York, Habana y Vera cruz. Combinacions pera distints punts dels Estats Units, litorals de Cuba y Isla de Santo Domingo. També admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Habana.

Linia de Venezuela-Colombia.—Lo dia 11 de Abril sortirà de Barcelona, lo 13 de Málaga y'l 15 de Cádiz, lo vapor

MONSERRAT

Aquesta triple aigua de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma està elaborada ab la flor tendre, fresca y esculida del taronger agre y's vend en botellas de 1/4 de litre al preu d'una pesseta.

A l'engrós importants descomptes. Farmacia y laboratori de A. Serra.—Rens a la menuda: Farmacia del Centre.—Tarragona.—Demanar AYGUA NAF SERVA

D. EMILI BORRÀS

directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, d'ahon surten lo 12 de cada mes pera Sabanilla, Curaçao, Puerto Cabello y La Guayra, admetent passatge y càrrega pera Veracruz ab trasbord a Habana. Combina pel ferrocarril de Panamá ab las companyías de navegació del Pacific, pera quals ports admets passatge y càrrega ab bitllets y coneixements directes. Combinació pera'l litoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris y ab trasbord a Habana. També càrrega pera Maracaibo, Coro, Carupano y Camaná ab trasbord a Puerto Cabello y pera Trinitat, ab trasbord a Curaçao.

Linia de Filipinas.—Lo dia 27 de Abril sortirà de Barcelona, havent fet las escalas intermitjas, lo vapor

C. LOPEZ Y LOPEZ

directament pera Gènova, Port-Said, Suez, Colombo, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa Oriental d'Africa, de l'India, Iava, Sumatra, China, Japó y Australia.

Linia de Buenos Aires.—Lo dia 3 de Abril sortirà de Barcelona, lo 5 de Málaga y'l 7 de Cádiz, lo vapor

ALFONSO XII

directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires.

Linia de Canarias.—Lo 17 sortirà de Barcelona, l'18 de Valencia, lo 19 de Alacant y'l 22 de Cádiz, lo vapor

M. L. VILLAVERDE

directament pera Tànger, Casablanca, Mazagán, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife y Santa Cruz de la Palma, retornant a Santa Cruz de Tenerife pera emprendre lo viatge de retorn, fent las escalas de Las Palmas, Cádiz, Alacant, Valencia y Barcelona.

Linia de Fernando Poo.—Lo dia 25 de Abril sortirà de Barcelona y'l 30 de Cádiz, lo vapor

SAN FRANCISCO

pera Fernando Poo, ab escalas a Casablanca, Mazagán y altres ports de la costa Occidental d'Africa y Golf de Guinea.

Linia de Tanger.—Sortidas de Cádiz: dijous, dimecres y divendres. Sortidas de Tanger: dimars, dijous y dissabtes.

Aquests vapors admeten càrrega en les condicions més favorables y passatgers, a quins la Companyia dona allotjament molt cómodo y tracte esmerat, com la acreditació en son dilatat servey. Rebaixas a familias. Preus convencionals pera camarots de luxe. Rebaixas pera passatgers d'ànda y tornada. També s'admeten càrrega y s'expènen passatges pera tots los ports del món servits per línies regulars. La empresa pot assegurar las mercaderías que s'embarquin en los seus vapors.

AVIS IMPORTANT.—Rebaixa en los nòlits d'exportació.—La Companyia fa rebaixas de 30 per 100 en los nòlits de determinats articles, ab arreglio á lo establecido en la R. O. del Ministeri d'Agricultura, Industria y Comercio y Obras Públicas de 14 Abril de 1904, publicada a la Gaceta del dia 22 del mateix mes.

Serveys comercials.—La secció que d'aquests serveys te estableix la Companyia, s'encarrega de treballar a Ultramar los Mostruaris que li siguen entregats y de la colocació dels articles, qual venda, com ensaig, desitgin fer los Exportadors.

Pera més informes dirigirse a son agent